

Spille

*Overfald, bestikkelse, mordtrusler og falske landshold – matchfixerne satser stort i international sport for at sikre sig millionindtægter fra betting-markedet. **Henrik Nordskilde** søger svar på, hvordan svindlerne arbejder. Og om sporten kan vinde.*

djævl

ILLUSTRATION GOÑI MONTES

Hverken tilskuere eller spillere vidste, hvad de skulle tro den februardag 2013 i det sydvestlige Tyrkiet. Nogle af tilskuerne til venskabskampen mellem Sønderjyske og rumænske Brasov brød ud i latter – bl.a. nogle af de Brøndby-spillere, der var til stede på stadion – mens Sønderjyske-spillerne inde på banen blev mere og mere frustrerede. Et mål til Brasov, der blev godkendt, selv om bolden blev sparket væk langt foran mållinjen, og horrible offside-kendelser fik efter kampen flere af dem til at reagere på Twitter.

"Har netop overværet matchfixing, og hold kæft, hvor er det klamt at se på. Selv Brasov gav mig ret!" og "Så har vi også prøvet det, at være offer for matchfixing!" skrev et par af spillerne efter 0-1 nederlaget.

På Sønderjyskes hjemmeside efter kampen blev det beskrevet, hvordan dommeren forsøgte at undvige ubehagelige spørgsmål, hvorefter han "forduftede lynhurtigt fra anlægget og satte sig ind i en stor funkende ny Ford Focus,

tydeligvis meget brødebetyngt." Siden har Sønderjyske været mere diplomatisk, og man valgte ikke at forfølge sagen.

Den reaktion er typisk for spillere og klubber. Ingen vil have emnet matchfixing klæbent til sig som en våd avisforside, og ingen vil risikere at pege fingre ad andre sportsfolk eller dommere. En af Sønderjyske-spillerne afviser efter et par dages tænkepause et interview om episoden i Tyrkiet og følger op med en sms: "Bare så vi er helt enige: Du skal ikke citere mig eller skrive, du har talt med mig."

Samme reaktion kommer fra spillere og ledere fra andre klubber. Telefonopkald bliver mødt med lang tavshed, der ofte ender med en beslutning om, at det er bedst ikke at sige for meget. Det gælder fx for en person, som stopper sin fortælling dér, hvor en spiller i den næstbedste danske fodboldrække bliver kontaktet af en fremmed mand og tilbudt 20.000 kr. for at tabe med vilje. Angiveligt sagde spilleren nej, men flere detaljer kommer der ikke frem. Også hos Silkeborg er en leder og en spiller forbeholdne

over for at tale om klubbens oplevelser i januar 2013, der førte til, at klubben kontaktede DBU. Silkeborg var i Portugal og spillede træningskamp mod albanske Skenderbeu. Albanerne førte 2-1 ved pausen, men tabte 2-4 efter nogle scoringer, der var så nemme, at Silkeborg fattede mistanke. En YouTube-søgning på kampen viser albanernes ligegyldighed over for at forsvare sig i anden halvleg, og hos DBU er holdningen, at Silkeborg sandsynligvis har ret i mistanken.

”Jeg er ikke selv særlig meget i tvivl om, at der er foregået noget forkert, men det er meget svært at bevise det,” som sikkerhedschef i DBU Henrik Kjær Jensen opsummerer den frustrerende enkle situation. Indtil videre slutter sagen hos det europæiske fodboldforbund UEFA, som ikke kommenterer på konkrete sager. Forbundet ønsker heller ikke at oplyse, hvor mange lande der har set eksempler på den organiserede matchfixing, der har bredt sig ud i verden som en ubehagelig lugt fra et indelukket omklædningsrum.

MÅSKE BLIVER DET ALDRIG opklaret, om Sønderjyske og Silkeborg var udsat for snyd under deres træningsophold. Måske lykkes det matchfixere at bestikke dommeren i Tyrkiet og placere penge på kampen, uden at bookmakerne fattede mistanke om snyd. Måske var dommeren bare flov over sin dårlige indsats, da han kørte væk i sin bil, og det *kan* være, at de albanske spillere gjorde deres bedste i anden halvleg af kampen mod Silkeborg. Men der er en grund til, at mistanken om matchfixing opstår lige så hurtigt som dopingmistanken i cykelsporten. Ikke mindst fordi svindelen har ændret karakter. Tidligere var det hovedsagelig enkelte spillere eller klubber, der fik udbytte af at bestikke dommere eller modstandere for at få et økonomisk eller

sportsligt udbytte, men i dag er det store og grænseoverskridende problem, at matchfixing er blevet adopteret af den organiserede kriminalitet.

Bagmændenes kalkule, hvis man fx sammenligner med nar-kohandel, er enkel: Muligheden for indtjening er større, og risikoen for straf er mindre. Præcist hvor populært et marked det er for kriminelle, blev demonstreret i februar 2013, da det europæiske politisamarbejde Europol indkaldte til pressemøde i Haag i Holland. Lederen af Europol Rob Wainwright læste op fra et dokument med resultatet af halvandet års efterforskning af aftalt spil i international fodbold. Alvorligt messede han kendsgerningerne: 50 personer var arresteret, og 425 personer fra mere end 15 lande, bl.a. dommere, spillere og ledere, var under mistanke. Der var svindlet med 380 fodboldkampe i Europa plus 300 i Afrika, Asien og Syd- og Centralamerika. Der var betalt mindst 2 mio. euro i bestikkelse, og udbyttet i spillegevinster var mindst 8 mio. euro. Mistanken om snyd bevægede sig helt ind i klubfodboldens fornemste turnering Champions League. Bl.a. var den rettet mod det ungarske hold Debrecen, der i 2009 mødte Liverpool i kvalifikationen til hovedturneringen.

Juraen

Foreløbig har 11 europæiske lande gjort matchfixing kriminelt: Bulgarien, Cypem, Frankrig, Grækenland, Italien, Malta, Polen, Portugal, Spanien, Rusland og Tyrkiet. I andre lande skal en evt. dom til matchfixere afsiges på baggrund af lovgivning, der vedrører fx korruption eller bedrageri. Lovgivning, der i nogle tilfælde ikke er bæredygtig ift. matchfixing, med det resultat, at bagmænd er gået fri. Der er ikke registreret matchfixing i Danmark, hvor internationale syndikater har stået bag. Sagerne har omhandlet spillere, der har sat penge på kampe, de selv medvirkede i. Det gælder den tidligere Lyngby-spiller Kim Aabech, der fik otte spilleledages karantæne, og Kristoffer Wichmann, der under sin tid i FC Vestsjælland fik et halvt års karantæne. Kulturminister Marianne Jelved har nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for bl.a. DBU og Danmarks Idræts Forbund, der skal komme med anbefalinger til bekæmpelse af matchfixing. Jelved vil først udtale sig om emnet, når gruppen er færdig med arbejdet.

”Toppen af isbjerget,” sagde Wainwright på pressemødet og kaldte det for ”sofistikeret organiseret kriminalitet begået af et syndikat i Asien med hjælp fra håndlangere i Europa.” Det var ikke den eneste sammenhæng med andre former for organiseret kriminalitet. Præcis som når nogle af verdens mest berygtede mafiamedlemmer er blevet fældet, skulle der hjælp til fra matchfixerne selv, før sagen rullede ud i Europas medier.

LOTHAR MATTHÄUS troede, at han efter 150 kampe for det tyske landshold og en lang klubkarriere i Tyskland, Italien og USA havde set, hvad der var at se i international fodbold. I februar 2011 var han som træner for det bulgarske landshold i Antalya i Tyrkiet for at lede holdet under et træningsophold, hvor Letland skulle møde Bolivia, og Estland stod overfor Bulgarien. Nogle af lederne fra de fire fodboldforbund undrede sig godt nok over, hvad fidusen var for de asiatiske forretningsfolk, der arrangerede kampen. De havde forpligtet sig til at betale alle omkostninger til rejse og ophold for de fire hold samt udpege og aflønne dommerne, uden at der var udsigt til indtægter fra tilskuere, sponsorer eller tv. Svaret fra arrangørerne var, at man var villig til at tage det økonomiske tab for

Hestevæddeløb har oplevet store problemer med aftalt spil. Det er svært for tilskuere og andre at gennemskue, hvis en jockey er blevet betalt for at holde lidt igen.

at promovere virksomheden og etablere sig på markedet. Først da kampene blev afviklet, kunne de samme ledere konstatere, hvad der lå bag. I de to kampe slog Bolivia Letland 2-1, mens Bulgarien og Estland spillede 2-2. I sig selv ikke opsigtsvækkende, hvis det ikke var, fordi alle syv mål blev scoret på strafespark. Mistanken blev ikke mindre, da det tyske magasin Stern skrev, at der var spillet et uhørt beløb, 6,9 mio. dollars, på kampen mellem Bulgarien og Estland.

”Vi havde en mærkelig fornemmelse,” sagde Lothar Matthäus til tyske journalister. ”Vi kunne se, at noget ikke stemte, men jeg troede ikke, at svindel i den størrelsesorden var mulig.”

Få dage efter kampene i Antalya henvendte en mand fra Singapore ved navn Jonathan Tan Xin sig på en politistation i Rovaniemi i Finland. Han oplyste, at en anden mand fra Singapore opholdt sig i byen og rejste på falsk pas. Derefter forlod han politistationen. Politiet besluttede at overvåge den mand, der angivelig opholdt sig ulovligt i landet. De fulgte ham fra hans hotel til byens fodboldstadion, hvor han så den lokale klub spille 1-1 i en turneringskamp. Bagefter kunne de se ham mødes med tre af spillere fra klubben, to fra Georgien og en zambier, på en restaurant, hvor han skældte spillerne ud. Da politiet dagen efter anholdt manden, besluttede de, på baggrund af scenen

fra restauranten, at kontakte det internationale fodboldforbund FIFA. Forbundet reagerede med det samme og satte sikkerhedschef Chris Eaton på et fly. Finnerne havde uden at vide det arresteret manden, som Eaton kaldte verdens største matchfixer inden for fodbold. En svindler, der havde rejst verden rundt under forskellige navne for at passe sin forretning med at bestikke spillere og dommere. På sig havde han

en telefon med telefonnumre på personer i 34 lande og et falsket visitkort med FIFA-logo, der udnævnte ham til ’Executive Manager’.

Mandens navn er Wilson Raj Perumal, født i Sri Lanka, men med Singapore-pas. Han har 13 domme for bl.a. bedrageri, matchfixing og overfald bag sig. I 1995 var han fængslet for at betale en fodboldspiller 3.000 dollars i bestikkelse, en aften i 2000 overfaldt han en spiller i Singapore med en hockeystav og slog ham på knæet for at forhindre ham i at spille den kom-

mende kamp, og i 2009 blev han idømt fem års fængsel for at påkøre en politimand med sin bil. Efter den episode lykkedes det Perumal at stikke af til England, hvor han lejede en lejlighed i London ved det legendariske stadion Wembley. Egentlig havde udlejereren bedt om en reference til en person, der kunne sige

god for den nye lejer, men han var jo forretningsmand, høflig og velklædt og lagde seks måneders leje på forhånd. Endnu en gang havde Perumal snoet sig, så han kunne fortsætte sit arbejde. Fx i Finland, hvor han med sine samarbejdspartnere fra Singapore havde listet sig ind i det land, der sammen med Danmark og New Zealand er rangeret som de mindst korrupte i verden. En samarbejdspart-

ner fra Singapore ved navn Dan Tan havde endda planer om decide-ret at købe klubben i Rovaniemi for på den måde at bestemme, hvilke – korrupte – spillere der skulle købes. Den metode har bagmænd benyttet sig af i flere lande for at være endnu mere sikre på at få det rigtige resultat og for at bruge klubben til at hvidvaske penge. Fordelen ved netop det finske marked var lige så udspekuleret som indlysende: I den danske liga spiller man i sommervædningerne, hvor mange andre europæiske

DBU's hotline

Dansk Boldspil Union har siden 2008 haft en hotline til henvendelser vedr. matchfixing. Siden 2010 er der kommet 10-15 henvendelser om året angående bettingrelateret matchfixing. Henvendelserne har hovedsagelig drejet sig om spillere, der har spillet på egne kampe. Der er altså ikke beviser for organiseret matchfixing, hvor udenlandske syndikater står bag.

”Vi har fået henvendelser fra spillere fra lavere rækker end Superligaen, der er blevet tilbudt penge, men når vi prøver at komme videre med sagen, dør den. Vi har manglet beviser. Hvis spillere er blevet tilbudt penge, kan de være nervøse for, hvad der kan ske. De sager, der har været i andre lande, viser, at der er kriminelle involveret, som ikke skyer nogen midler. Der er folk, der er blevet truet og banket,” siger DBU's sikkerhedschef Henrik Kjær Jensen.

Gemmer der sig et nyt menneske eller en mand, der stadig svindler, bag brillerne? Den dømt matchfixer Wilson Raj Perumal fotograferet i Ungarn, hvor han er bosat i dag.

”Vi kunne se, at noget ikke stemte, men jeg troede ikke, at svindel i den størrelsesorden var mulig.”

Lothar Matthäus, tidligere træner for Bulgarien

Rob Wainwright fra Europol ankommer til pressemøde i februar 2013 for at fortælle om en af de største matchfixingskandaler, verden endnu har set.

Det falske landshold fra Togo, der spillede mod Bahrain i 2010. Det skulle vise sig, at kampen var arrangeret af en matchfixer. Ingen af spillerne har haft noget med landsholdet at gøre før eller siden.

fodboldligaer holder pause. Derfor sætter spille-gale asiater gerne penge på finske fodboldkampe, og det gør Finland attraktivt for matchfixerne. Jo større beløb der i forvejen bliver spillet på en kamp, jo nemmere er det for fixerne at camouflere de beløb, de selv vil sætte på kampen. Men samarbejdet mellem bagmændene begyndte at give problemer.

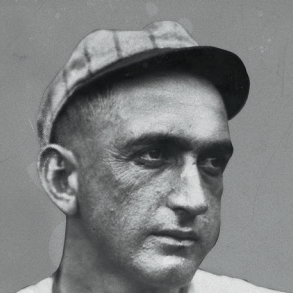
EN DAG I oktober 2010 gik det op for Wilson Raj Perumal, hvem der skulle være dommer i en træningskamp mellem Bolivia og Venezuela. Han blev vred. Han følte sig dolket i ryggen af sine egne. Wilson Raj Perumal vidste, at Dan Tan havde arrangeret – og fixet – kampen mel-

I 2011 spillede Nigeria på hjemmebane mod Argentina i en træningskamp. Stillingen var 4-0 til Nigeria, da der var gået 90 minutter. Dermed stod de personer, der i slutningen af kampen havde sat store summer på, at der ville blive scoret mindst et mål mere, til at tabe deres penge. Dommer Ibrahim Chaibou fra Niger valgte efter otte minutters tillægstid at domme et højest tvivlsomt straffe til hjemmeholdet. Dommeren fra Niger har været involveret i flere kontroversielle kampe, men FIFA stoppede sin efterforskning, da Chaibou faldt for dommernes aldersgrænse på 45 år. Chaibou selv benægter alle beskyldninger.

Organiseret matchfixing

I 1919 taber baseballholdet Chicago White Sox over-raskende mesterskabet til Cincinnati Reds. En gruppe spillere erkender at have taget imod bestikkelse fra bagmænd, der har set mulig-

hederne i at tjene store penge hos bookmakere. Siden er problemet med den form for organiseret matchfixing kun vokset, og i de senere år er der masser af eksempler at plukke fra, ikke mindst inden for fodbold.

1997 Engelske fodboldtilskuere i Premier League oplever to gange, at lyset bliver slukket midt under aftenkampe. Matchfixere fra Malaysia og Kina har bestukket teknikere på stadion til at slukke lyset, så kampen bliver afbrudt, når stillingen er 'den rigtige'. Ifølge de asiatiske bookma-keres regler er det stillingen ved kampens afbrydelse, der tæller som det endelige resultat.

2004 Den bedste fodboldrække i Belgien bliver ramt af en matchfixingsag. Senere fortæller målmanden fra klubben Lierse, at kinesiske bagmænd truede ham med en pistol og sagde, at hvis han ikke ville samarbejde, skulle han tænke på sit nyfødte barn.

Tidligere målmand i Lierse, Cliff Marulier.

2005 Den tyske dommer Robert Hoyzer erkender at have taget imod bestikkelse fra en gruppe kroatter, der ville sikre sig indtægter fra fodboldkampe, bl.a. i den tyske pokalturnering. Hoyzer får en ubetinget fængselsdom på to år og fem måneder.

Robert Hoyzer blev løsladt efter 14 måneders fængsel.

2010 Under en kamp mellem de italienske 3. divisionshold Cremonese og Pagenese virker flere af Cremonese-spillerne fraværende og langsomme. Efter kampen er en af dem så omtåget, at han kører galt på vej hjem. Tele-

Marco Paoloni, Cremoneses målmand, føres væk til afhøring.

fonaflytninger af Cremonese-målmanden afslørede, at han var blevet bestukket til at sikre en Pagenese-sejr og havde puttet bedøvelsesmiddel i holdkammeraternes drikke-dunke. Målmanden fik fem års karantæne.

2011 I forbindelse med efterforskning af en narko-sag falder politiet over tegn på matchfixing. Det fører til den såkaldte Bochum-sag, hvor fem personer – nogle af dem var også involveret i Hoyzer-sagen – modtager fængselsdomme. De har bl.a. fixet en landskamp mellem Liechtenstein og Finland. Flere dommere bliver udelukket på livstid. Samme år bliver

”De indrømmede, at de havde gjort det, og hvad skete der så? Ingenting.”

Andreas Krannich, Sportradar

den lokale official, der havde besluttet at skifte dommer, og true ham på livet. Bedre gik det for Perumal, da han via sit agentur arrangerede en træningskamp mellem Bahrain og Togo i september 2010 og udpegede Chaibou til at være dommer. Bahrain vandt 3-0 i en kamp, hvor yderligere fem scoringer til hjemmeholdet blev annulleret. Efter kampen var Bahraíns østrigske træner skuffet. Kampen skulle have givet et fin-gerpeg om holdets styrke, men var ubrugelig, sagde han. Det nationale fodboldforbund i Togo undrede sig også. Ingen havde kendskab til, at landsholdet skulle spille en kamp den dag. Det viste sig, at den assisterende landstræner, uden om sin arbejdsgiver, havde indgået aftale om kampen og draget af sted til Bahrain med et hold bestående af spillere, der aldrig havde spillet for landsholdet før. Aftalen om kampen var indgået med en agent, der også stod for kontakt til fodboldforbundet i Bahrain og desuden sørgede for en dommertrio. Bahraíns fodboldforbund kunne oplyse, at agentens navn var Wilson Raj Perumal.

Nummeret med Bahrain-Togo-opgøret var for tykt, mente de andre partnere fra matchfixing-syndikatet i Singapore. Og var ham Perumal ikke blevet lidt uforsigtig? Han var kommet på Facebook, LinkedIn og Twitter, og de mistænkte ham også for at have beholdt nogle penge, som egentlig skulle have været brugt til bestikkelse af dommere og spillere. Til sidst besluttede de at ofre ham.

DA PERUMAL BLEV ARRESTERET, vidste han med det samme, at han var blevet stukket af sine egne, og han besluttede at trække dem med i faldet. Som han skrev i et brev til Singapore-avisen The New Paper i december 2011: ”At kontakte politiet bryder regel nr. 1 i enhver form for kriminel aktivitet.”

1. I en af de få kendte matchfixingsager i Danmark fik den daværende FC Vestsjælland-spiller Kristoffer Wichmann et halvt års karantæne og en bøde på 30.000 kr. for at have spillet på egne kampe.

2. Den engelske snookerspiller Stephen Lee fik 12 års karantæne for aftalt spil.

3. Flere sumobrydere blev i 2011 udelukket efter beskyldninger om aftalt spil. Bl.a. måtte superstjernen Yamamotoyama pensionere sine 265 kg.

Under afhøringerne fortalte han, hvordan han havde været med til at snyde fodboldspillere, fans, politi, fodboldforbund og bookmakere over hele verden. Han forklarede også, hvordan syndikatet gennem tre år havde placeret væd-demål hos mange forskellige bookmakere for at brække de store indsatser op i mindre mistænkelige beløb. Især bookmakere i Kina og andre asiatiske lande var målet. Det er her, på det asiatiske spillemarked, der er langt større end det europæiske, at matchfixerne lægger de helt store indsatser. De fem største spillevirksomheder i Asien har en omsætning større end Coca-Colas og tager uden at blinke imod indsatsen, hvis

nogen vil lægge 200.000 kr. på en tyrkisk 2. divisionskamp, mens beløbsgrænsen i Europa vil være på et par tusind kroner. Han fortalte også, at syndikatet bestod af personer fra Singapore, Kroatien, Bulgarien, Slovenien og Ungarn, der havde fixet kampe over hele verden siden 2008 og opnået et overskud på 5-6 mio. euro. Han fortalte om 56.000 euro i kontanter overrakt på et stadiontoilet i Finland, og han fortalte, at han

Nan Yong, tidligere leder i det kinesiske fodboldforbund, fik 10,5 års fængsel i 2013.

■ To tidligere formænd for det nationale fodboldforbund i Kina bliver idømt 10,5 års fængsel for at tage imod bestikkelse.

■ Der bliver efterforsket sager om matchfixing i 50 lande (det internationale fodboldforbund FIFA har 209 medlemmer).

2013 ■ Puma trækker deres sponsorat af det sydafrikanske landshold, efter at en FIFA-rapport omtaler matchfixing i forbindelse med

holdets opvarmningskampe til VM i 2010.

■ Helt tilbage i 2003, da det statslige kinesiske tv foretog en undersøgelse blandt fodboldfans, var opfattelsen, at over halvdelen af kampene i ligen var fixede. Til sidst får myndighederne nok af den årelange negative omtale af korrupt kinesisk fodbold og udelukker 33 fodboldspillere, dommere og klubledere på livstid. 25 personer får fem-årige karantæner fra sporten. Fire tidligere spillere får fængselsdomme på op til seks år.

Jiang Jin, der spillede for Shanghai International, fik fem et halvt års fængsel.

havde bestukket Togo-holdet og dommeren. I brevet til avisen skrev han, at ”de korrupte spillere og dommere er som ludere, der tager imod penge fra den højstbydende,” og han beskrev, hvordan spillere takker ham for at give dem mulighed for at tjene ”beløb så store, at det ændrer deres liv.”

TYSKE ANDREAS Krannich er en drenget udseende 46-årig mand, der arbejder som leder for *strategy and integrity* hos sin arbejdsgiver i en forstad til London. Kontoret ligger i en nydelig bygning, der falder anonymt ind i gadebilledet i en del af byen, hvor der står BMW, Mercedes og Land Rover på mange af bilerne. Virksomheden har 16 kontorer over hele Europa. Den præcise adresse på netop London-afdelingen fremgår ikke af virksomhedens hjemmeside, men Krannich kender vejen, og han kender proceduren. Først forbi vagtmanden ved det kameraovervågede indgangsparti, så taste en adgangskode for at komme igennem gadedøren og gennem endnu en dør, inden han når frem til de ståldøre, der er sidste forhindring, inden han træder indenfor. Arbejdspladsen ligner umiddelbart en ryddelig udgave af en internetcafé. Der er ingen colafasker og henslængte teenagere, men skriveborde fyldt med computermonitører, på væggene viser fladskærme fodbold, og et bordfodboldspil er der også blevet plads til. Selv om det er spil, det drejer sig om, bliver der ikke satset penge her. Det er et *war room*, hvorfra virksomheden Sportradar overvåger odds-udviklingen hos 350 bookmakere i hele verden for at fange tegn på matchfixing.

Økonomiuddannede Krannich og hans omkring 25 kolleger, de fleste rekrutteret fra bookmakere rundt om i Europa, overvåger døgn rundt odds-udviklingen på kampe inden for bl.a. fodbold, tennis, håndbold og cricket. Hvert år overvåger de mere end 30.000 kampe, der hører under det europæiske fodboldforbund UEFA. Hvis oddsene udvikler sig mistænkeligt under en kamp, kan det skyldes, at der bliver spillet usædvanlig meget på en bestemt vinder eller en bestemt detalje i en kamp, fx antallet af scorede mål. Så samles medarbejderne omkring et whiteboard på kontoret for at opridse de mulige forklaringer på de ændrede odds. I 99,25 % af tilfældene viser det sig, at der er en naturlig forklaring, fx i form af skader blandt stamspillerne. Det forringer holdets vinderchancer, og dermed ændrer oddsene sig på kampene. Men i de sidste 0,75 %, eller 250-300 kampe om året, alarmerer Sportradar de nationale fodboldforbund om deres mistanke.

DET ER ISÆR I de sidste minutter af en kamp, at de ansatte skal være vågne. Matchfixerne arbejder typisk via live-betting, indsatser, der bliver placeret, efter kampen er sat i gang. På den måde sikrer fixerne sig mod, at kampen bliver aflyst pga. mistanke om snyd. Hele kontorer med matchfixernes håndlangere sidder så et sted i Asien, hvor de med hver sin computer placerer indsatserne hos bookmakerne. At

Den legendariske og smågale målmand Bruce Grobbelaar blev i 1994 filmet med skjult kamera på et hotelværelse, hvor han tog imod penge for at lade mål gå ind. På det tidspunkt spillede den tidligere Liverpool-legende for Southampton. Grobbelaar påstod, at han lod, som om han var med på ideen, for at samle beviser mod manden, der betalte bestikkelse. Efter en retssag slap målmanden for straf, men gik personligt konkurs pga. sagens omkostninger.

gemme indsatserne, til efter kampen er gået i gang, gør det umuligt for en organisation som Sportradar at sende en advarsel til et fodboldforbund, før en kamp går i gang. Først i slutningen eller efter kampen kan de give besked om, at der foregår noget mistænkeligt. Fx som da de i 2009 alarmerede det lettiske fodboldforbund om klubben Dinaburg FC pga. de mistænkelige indsatser, der blev sat på klubbens kampe. Konsekvensen blev, at klubben blev smidt ud af den nationale turnering. Andreas Krannich kan

Fodboldspilleren Eliseo Quintanilla fra El Salvador får ransaget sit hjem i 2013 i forbindelse med mistanke om matchfixing af landskampe. Omkring 20 spillere fik karantæne. Quintanilla slap med seks måneder, mens 14 spillere blev udelukket på livstid.

afsløre så meget, at Østeuropa er en populær arbejdsplads for matchfixerne, især fordi mange fodboldspillere oplever problemer med at få udbetalt deres løn.

"Der er nogle *usual suspects*," siger han og nævner den metode, som en østeuropæisk klub fra landets bedste række arbejder ud fra:

"De sørger for at have spillere, der er gode nok til at vinde mesterskabet. Dermed kvalificerer de sig til de internationale kampe, men der taber de så med vilje, fordi de er blevet betalt for det. Det er en meget holdbar forretningsmodel," siger Krannich, der hidser sig mere og mere op, efterhånden som han taler sig frem til hovedproblemerne i at bekæmpe matchfixing.

Sagt om matchfixing

"Asien er problemets rod. Spillemarkedet skal reguleres bedre. Historisk kan man se, at hvis myndighederne opdager, at der er mange penge uden for deres kontrol via illegal gambling, vil de på et tidspunkt begynde at regulere og overvåge det. Det vil være det store sikkerhedsnet for sport på verdensplan. Jeg tror, at det kommer til at ske. Fx er Indien ved at blive presset den vej efter en stor matchfixingskandale inden for cricket."

David Forrest, professor i økonomi ved University of Salford

"Den mest effektive metode er bedre international overvågning og regulering af væddemål. Sportsorganisationerne skal have mulighed for at sige til dommere og spillere: 'I skal vide, at vi holder særligt øje med denne kamp, for indsatserne tyder på, at nogen på forhånd kender udfaldet.' Det er som regel nok til, at en spiller eller en dommer, der har lavet en aftale med matchfixere, undlader at følge aftalen. Men man kan ikke bare bede sportsorganisationer om at kontrollere gambling og organiseret kriminalitet. Det kræver også en politisk indgriben."

Chris Eaton, Sports Integrity Director ved The International Centre for Sport Security i Qatar og tidligere sikkerhedschef hos FIFA

"Der mangler en klar definition i lovgivningen i mange lande. De kriminelle ser, at risikoen er mindre end ved andre former for kriminalitet, også fordi der ikke er nogen international koordinering i politiarbejdet, der skal bekæmpe matchfixing. Politiet har ofte fokus på prostitution og hvidvaskning af penge, men meget sjældent matchfixing."

Andreas Krannich, Managing Director Strategy and Integrity hos Sportradar

"Det er nødvendigt, at medlemslandene bliver opfordret til at kriminalisere matchfixing og opfordret til samarbejde mellem offentlige myndigheder og de sportslige organisationer."

"Jeg bliver nødt til at sige, at den dårlige økonomiske situation i klubben bidrog til, hvad der skete, ligesom systemet forhindrede mig i at skifte klub, fordi min klub forlangte en alt for stor overgangssum. Det er vigtigt, at fodboldforbundene holder øje med, om klubberne betaler spillernes løn til tiden, og forbundene skal beskytte spillerne mod de klubber, der deltager i snyderiet."

Mario Cizmek, kroatisk fodboldspiller, der deltog på konferencen Play the Game arrangeret af Idrættens Analyseinstitut i Aarhus i oktober. Han fortalte, hvordan otte spillere fra hans klub i desperation over manglende lønudbetalinger lod sig overtale til at tabe med vilje, da en matchfixer henvendte sig.

Michel Platini, formand for det europæiske fodboldforbund UEFA, i en tale til Europarådet

"FIFA vil kæmpe for at forsvare fodbold, men hvis man tror, at nogle disciplinære regler fra FIFA kan bekæmpe organiseret kriminalitet ... *come on*. Vi kan udelukke spillere og dommere på livstid, men det sørgelige er, at de kriminelle, der står bag svindelen, ikke får en dom."

Ralf Mutschke, sikkerhedschef i FIFA

"Vi har været ude i over 100 danske klubber, også i Danmarksserien, for at fortælle om, hvad spillerne skal være opmærksomme på, hvis de fx bliver kontaktet af folk udefra. Vores muligheder for at gribe ind over for matchfixing, når der er tale om væddemål, der er placeret, efter kampen er gået i gang, er stort set ikke-eksisterende. Det betyder ikke, at man ikke kan opdage det og efterforske det. Men vi ser gerne, at alle de mange slags væddemål, der kan indgås under kampene, bliver begrænsede."

Henrik Kjær Jensen, sikkerhedschef hos DBU

"I begyndelsen af 2013 var der en retssag mod matchfixere i Schweiz. De indrømmede, at de havde gjort det, og hvad skete der så? Ingenting. For det faldt ikke ind under nogen lovgivning," siger han og gentager halvt råbende: "De fik ingen straf!"

del, fx den russiske 2. division og den albanske liga. Netop i Albanien samt Malaysia, Singapore og Kina vender tv-selskaber, sponsorer og tilskuere ryggen til sporten. Fuldt forståeligt, mener Chris Eaton, manden, der fløj til Finland, da Wilson Raj Perumal blev fanget.

"Man kan jo spørge sig selv, hvad tilskuerne til fodboldkampe i Kina eller Rusland tænker."

Chris Eaton, tidligere sikkerhedschef i FIFA

Nogle kalder Sportradars overvågningssystem mangelfuldt, fordi det ikke skaber overblik over, hvor store indsatser der bliver sat på de enkelte kampe hos visse asiatiske bookmakere. Men, siger kritikerne, det er alligevel et af de vigtigste våben i opgøret med den matchfixing, der i sidste ende kan smadre al sportslig værdi af en turnering. Nogle bookmakere tager konsekvensen og lukker helt ned for indsatser på de ligaer, der er kendt for omfattende svin-

"Man kan jo spørge sig selv, hvad tilskuerne til fodboldkampe i Kina eller Rusland tænker. Fodbold er verdens mest populære sport, men hvis vi ikke snart gør noget, vil tilskuerne ikke komme til kampene og støtte sporten. Fodboldens fanbase vil falde drastisk. Det er som en langsom kræftsygdom."

I FINLAND BLEV DE involverede fodboldspillere idømt livsvarig karantæne fra fodbold efter Perumals afsløringer. Det samme gælder de seks dommere, der dømte landskampene i Antalya. Dan Tan blev arresteret i Singapore i september, men om han nogensinde bliver retsforfulgt, er tvivlsomt, da der ikke eksisterer udleveringsaftaler mellem Singapore og de lande, hvor hans syndikat har bestukket spillere og dommere. Samtidig er pengestrømmene til og fra hans forretning uhyre kompliceret skruet sammen og svære at afsløre som ulovlige.

Hans tidligere makker Wilson Raj Perumal afsonede ca. halvdelen af de to års fængsel, han fik i Finland. Siden blev han overført til Ungarn, hvor han også samarbejdede med politiet og kom under et vidnebeskyttelsesprogram. Ifølge den tidligere sikkerhedschef i FIFA, Chris Eaton, skyldtes Perumals succes som matchfixer ikke en ekstraordinær intelligens. Han slap af sted med det, fordi ingen for alvor jagtede ham, og da han endelig blev fanget, viste han sig som meget snedig, mener Eaton. Matchfixeren har formået at dosere sine oplysninger lidt ad gangen, og på den måde har politiet hele tiden haft brug for ham i opklaringsarbejdet, i stedet for at han risikerede en udvisning til Singapore og afsoning af sin gamle dom på fem års fæng-

Den 30-årige indiske cricketspiller Shanthakumaran Sreesanth forlader retten i New Delhi i maj 2013. Han var anklaget for matchfixing i den nationale cricketturnering og blev udelukket på livstid.

Ekkoet fra Asien

Markedet for bookmakingvirksomhed i Asien er ikke reguleret på samme måde som i Europa og USA. Dvs. der findes bookmakere, som ikke skal indberette, hvor store summer der bliver spillet for. Nogle af dem samarbejder heller ikke med virksomheder som Sportradar, der er hyret af bl.a. UEFA, det internationale tennisforbund og en lang række bookmakere til at overvåge spillemarkedet. Alligevel kan overvågningen af det europæiske og – dele af – det asiatiske marked give et fingerpeg om evt. matchfixing. Årsagen er den såkaldte hedging. Kommer der store indsatser på et bestemt resultat, kan bookmakeren beslutte at sende risikoen videre ved at placere et væddemål hos en anden bookmaker, forklarer David Forrest, der er professor i økonomi ved University of Salford i England: "Bookmakere, der trækker sig helt fra et marked pga. udbredt matchfixing, opgiver også mange regulære indtægter. Derfor vælger nogle at *hedge* ved at sætte et beløb på samme kamp hos en anden bookmaker, fx i Europa. Det resulterer i, at oddsene på en bestemt kamp hos en europæisk bookmaker ofte, minut for minut, vil følge oddsene på samme kamp hos de asiatiske bookmakere."

I dag lever han fortsat i Ungarn og har slået sig ned i den by, han har været med til at gøre internationalt berømt pga. den lokale klubs kamp mod Liverpool: Debrecen. Han er på fri fod og har – siger han – lagt matchfixing bag sig. Flere kommentarer er der ikke sluppet ud, og han reagerer ikke på henvendelser om et interview.

Hvis han er bange for at blive opsoget af sine tidligere matchfixing-venner eller blive smidt i fængsel, skjuler han det godt. Han har stadig den Facebook-profil, der var med til at provokere hans gamle partnere, og uploader gerne billedet, der signalerer en ubekymret og velstående livsstil. Hans Facebook-venner, bl.a. flere fodboldspillere fra den svenske liga, kan se billedet af Perumal på fodboldstadioner, i nattelivet og et billede af en kvittering fra 2001, der dokumenterer en overførsel på 10,5 mio. dollars til en bank i Togo. På endnu et billede låner han sig skodesløst op ad en stor Honda-motorcykel model Shadow, mens glassene i hans solbriller spejler den verden, han har snydt. Et billede, som den togolesiske fodboldspiller Safiou Salifou har kommenteret "The boss". ■